

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2025. № 8.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.8.54>

УДК 658.5:658.7(477)

С. Г. Суворова,

*к. е. н., доцент, доцент кафедри гуманітарних дисциплін,
Пенітенціарна академія України*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7089-2524>

С. О. Назарко,

к. е. н., доцент, учений секретар, Пенітенціарна академія України

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4841-9201>

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА

S. Suvorova,

*PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of
Humanities, Penitentiary Academy of Ukraine*

S. Nazarko,

*PhD in Economics, Associate Professor, Academic Secretary,
Penitentiary Academy of Ukraine*

RESOURCE PROVISION FOR THE OPERATION OF A MANUFACTURING ENTERPRISE

У статті розкрито концептуальні засади ресурсного забезпечення діяльності виробничого підприємства як важливого чинника забезпечення його конкурентоспроможності в умовах нестабільного зовнішнього

середовища. Встановлено, що ресурсне забезпечення є системною підсистемою управління, що охоплює матеріальні, трудові та фінансові ресурси у взаємозв'язку з виробничим циклом. З'ясовано необхідність впровадження інтегрованого підходу до управління ресурсами, що ґрунтується на поєднанні стратегічного планування, контролю й оперативного реагування. Підкреслено, що конкурентоспроможність підприємства безпосередньо залежить від ефективності залучення, розподілу та використання ресурсів у рамках виробничо-технологічного циклу. Констатовано, що ресурсне забезпечення виконує функцію системного базису виробничої діяльності та визначає економічну результативність господарювання. Окреслено, що ресурсний потенціал підприємства формується як сукупність засобів виробництва та виступає основою реалізації економічної стратегії. Розкрито вплив рівня ресурсного забезпечення на реалізацію стратегій зростання, інноваційного розвитку або адаптації до ризиків. З'ясовано важливість урахування часової динаміки використання ресурсів та впровадження інструментів стратегічного планування. Констатовано, що структура ресурсного забезпечення формується залежно від стратегічних цілей, виробничих завдань та умов ринкового середовища. Визначено основні категорії ресурсів: матеріальні, трудові та фінансові, а також специфіку їх функціонального призначення. Зауважено, що матеріальні ресурси включають основні фонди та елементи інформаційної інфраструктури. Розкрито трансформацію поняття трудових ресурсів та акцент на кваліфікації, мотивації й компетенціях персоналу. Встановлено роль фінансових ресурсів як універсального регулятора реалізації рішень у сфері матеріально-технічного забезпечення й розвитку людського капіталу. Підкреслено, що комплексне управління ресурсами забезпечує адаптивність і економічну безпеку підприємства в довгостроковій перспективі.

The article reveals the conceptual foundations of the resource provision of a manufacturing enterprise's activities as an important factor in ensuring its competitiveness under conditions of an unstable external environment. It has been established that resource provision represents a systemic management subsystem encompassing material, labor, and financial resources in interrelation with the production cycle. The necessity of implementing an integrated approach to resource management based on the combination of strategic planning, control, and prompt response has been identified. It is emphasized that the competitiveness of an enterprise directly depends on the efficiency of mobilizing, distributing, and utilizing resources within the production-technological cycle. It has been stated that resource provision serves as the systemic basis of production activities and determines the economic performance of business operations. It has been outlined that the resource potential of an enterprise is formed as an aggregate of means of production and serves as the foundation for the implementation of the economic strategy. The impact of the level of resource provision on the implementation of growth, innovative development, or risk adaptation strategies has been revealed. The importance of taking into account the temporal dynamics of resource use and the introduction of strategic planning tools has been clarified. It has been noted that the structure of resource provision is formed depending on strategic goals, production tasks, and market conditions. The main categories of resources—material, labor, and financial—have been identified, as well as the specifics of their functional purpose. It has been remarked that material resources include fixed assets and elements of information infrastructure. The transformation of the concept of labor resources and the emphasis on employees' qualifications, motivation, and competencies have been disclosed. The role of financial resources as a universal regulator for the implementation of decisions regarding material and technical support and the development of human capital has been established. It is underlined that comprehensive resource management ensures the adaptability and economic security of the enterprise in the long term.

Ключові слова: ресурсне забезпечення, виробниче підприємство, стратегічне управління, ресурсний потенціал, трудові ресурси, фінансові ресурси, матеріальні ресурси, конкурентоспроможність підприємства.

Keywords: resource provision, manufacturing enterprise, strategic management, resource potential, labor resources, financial resources, material resources, enterprise competitiveness.

Постановка проблеми. Раціоналізація використання ресурсного потенціалу виробничих підприємств набуває особливої актуальності в умовах нестабільності економічного середовища, зростання конкуренції та технологічних змін. У цьому контексті збалансоване ресурсне забезпечення виступає критичним чинником забезпечення стійкого функціонування, адаптивності та інноваційної спроможності суб'єктів господарювання. Відтак, з огляду на зазначене, комплексний підхід до оцінювання й оптимізації ресурсів є визначальним для забезпечення ефективної виробничої діяльності. При цьому теоретичне обґрунтування механізмів формування ресурсного потенціалу та практичний аналіз його динаміки у галузевому вимірі дозволяють виявити внутрішні резерви зростання продуктивності та конкурентоспроможності підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика ресурсного забезпечення діяльності підприємств розглядається у працях багатьох науковців, які акцентують увагу на теоретичних і практичних аспектах цієї сфери. Так, Феєр О. та Дрозд М. визначають теоретичні засади ресурсного забезпечення діяльності підприємства, підкреслюючи його роль у забезпеченні стабільного функціонування суб'єктів господарювання [1]. Когут Л. аналізує особливості ресурсного забезпечення виробничих підприємств в умовах сучасного господарювання, акцентуючи увагу на адаптації до ринкових змін [2]. Мазур А. та Кириченко С. зосереджують увагу на методологічних основах ефективного використання ресурсів підприємств, пропонуючи шляхи підвищення результативності управління

ними [3]. Водночас Кримчак Л., Кримчак О. та П'ятничка В. обґрунтовують формування інструментарію управління ресурсним забезпеченням промислових підприємств з позиції економічної безпеки [4]. Дергачова В., Зимогляд А. та Коржов Є. досліджують практичні аспекти управління ресурсним забезпеченням діяльності підприємства, акцентуючи увагу на механізмах реалізації управлінських рішень [5]. Поряд з тим, Бердар М. висвітлює особливості управління ресурсним забезпеченням у сучасних економічних реаліях, підкреслюючи необхідність гнучкості управлінських інструментів [6]. Вівчар О. та Гайда Н. розкривають концептуальні засади економічного управління ресурсами на підприємствах крізь призму безпекознавчого підходу [7]. Качан Т. та Мисюра О. досліджують питання ресурсного забезпечення виробництва та оцінки його ефективності, що дозволяє окреслити перспективи оптимізації ресурсної політики підприємств [8].

Метою статті є дослідження ресурсного забезпечення діяльності виробничого підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах загострення конкурентного середовища, що супроводжується обмеженістю доступу до якісних виробничих ресурсів, зростає потреба у формуванні адаптивної системи управління ресурсним забезпеченням підприємств, яка ґрунтується на інтеграції наукових підходів та прикладних управлінських рішень [6, с. 35]. За таких умов конкурентоспроможність суб'єктів господарювання визначається обсягами доступних ресурсів та ефективністю їх залучення, розподілу й використання в рамках виробничо-технологічного циклу.

З огляду на те, що ресурсне забезпечення виконує функцію системного базису виробничої діяльності, воно потребує детального аналізу з позиції економічної доцільності та в контексті технологічної узгодженості окремих видів ресурсів [6, с. 35]. При цьому доцільно враховувати специфіку

підприємства, особливості його виробничих процесів, а також вплив зовнішніх і внутрішніх чинників на ресурсну динаміку.

Доцільно зауважити, що застосування інтегрованого підходу до управління ресурсним забезпеченням дозволяє оптимізувати витрати та сформувати передумови для стратегічного розвитку підприємства. У цьому контексті доцільно враховувати сучасні інструменти контролінгу, логістичного моделювання, а також цифрові технології моніторингу ресурсних потоків, що забезпечують підвищення точності управлінських рішень та оперативність реагування на зміни ресурсної ситуації.

Ресурсне забезпечення слід розглядати як одну з важливих функціональних підсистем управління підприємством, що обумовлює оперативну спроможність до виконання виробничих завдань та рівень економічної результативності господарської діяльності в цілому. Реалізація цієї функції передбачає безперервне формування, оновлення та розподіл відповідних ресурсів відповідно до специфіки кожного етапу виробничого циклу, що своєю чергою зумовлює необхідність дослідження закономірностей формування ресурсного потенціалу підприємства [3, с. 255].

Зазначений процес має двокомпонентну природу: з одного боку, це безпосереднє забезпечення потреб виробництва у матеріальних, трудових, фінансових та інформаційних ресурсах, з іншого – це стратегічна діяльність, спрямована на довгострокове збереження ресурсної стабільності підприємства в умовах змінного зовнішнього середовища.

У цьому контексті слід наголосити, що ресурсний потенціал підприємства виступає не просто сукупністю засобів виробництва, а системоутворюючим чинником, який формує базис реалізації економічної стратегії суб'єкта господарювання. Залежно від рівня ресурсного забезпечення, підприємство здатне реалізовувати стратегії зростання, інноваційного розвитку або адаптації до зовнішніх ризиків. У такий спосіб забезпечується оперативна функціональність та довгострокова конкурентна перевага [4, с. 213].

На практиці спостерігається, що певна частка наявних ресурсів може бути тимчасово не задіяною у виробничому процесі, залишаючись у складі резервів або використовуючись з мінімальним ефектом. Проте з позицій забезпечення економічної безпеки підприємства навіть такі ресурси мають стратегічну цінність. Зокрема, формування ресурсного резерву дає змогу мінімізувати ризики збоїв у постачанні, уникнути зупинки виробничих потужностей та забезпечити виконання контрактних зобов'язань за умов нестабільного ринку.

Особливе значення має врахування часової динаміки ефективності використання ресурсів. Економічний ефект, досягнутий у короткостроковій перспективі, не завжди корелює з довгостроковою ресурсною стійкістю. У зв'язку з цим необхідно впроваджувати інструменти стратегічного планування ресурсного забезпечення, які передбачають рівновагу поточних і майбутніх потреб, а також оцінювання ресурсної еластичності щодо зміни виробничих програм.

Ресурсне забезпечення в сучасному економічному дискурсі розглядається як комплексна динамічна система, що охоплює всі стадії управлінського циклу: від стратегічного планування обсягів та структури ресурсів до контролю за їх фактичним використанням у межах виробничого процесу. Це передбачає інтеграцію ресурсної політики до загальної системи управління підприємством, де кожен тип ресурсу виконує визначену функціональну роль в забезпеченні економічної стабільності та адаптивності виробничого середовища [4, с. 215].

Водночас ефективність функціонування цієї системи безпосередньо залежить від здатності підприємства своєчасно виявляти внутрішні й зовнішні ризики, що впливають на ресурсний потенціал, і оперативно реагувати на них через механізми перерозподілу, резервування або диверсифікації джерел постачання. Саме ресурсне забезпечення виступає інституційним засобом зміцнення економічної безпеки, що зумовлює його пріоритетність у структурі управлінських рішень та стратегічного прогнозування.

На цьому тлі постає необхідність формування цілісної підсистеми управління ресурсним забезпеченням, яка є складовою загальної системи менеджменту підприємства. Така підсистема повинна бути структурно зорієнтованою на забезпечення узгодженості між стратегічними пріоритетами підприємства, виробничими потребами та можливостями ресурсного середовища. Її побудова ґрунтується на принципах системності, гнучкості, адаптивності та ефективності управлінських процедур [8, с. 43].

Практична реалізація зазначеної підсистеми потребує впровадження сучасних інструментів ресурсного планування, зокрема автоматизованих систем управління ресурсними потоками, логістичних платформ контролю запасів, а також індикативних моделей оцінювання ефективності використання ресурсів. За таких умов зростає значущість цифрових технологій, які забезпечують інтеграцію даних щодо закупівель, споживання, залишків і фінансування, що уможливорює ухвалення оперативних і стратегічних рішень на основі актуальної аналітичної інформації.

Структура ресурсного забезпечення підприємства є варіативною та формується відповідно до його стратегічних цілей, операційних завдань і зовнішніх умов функціонування. Її формування визначається чинниками, серед яких важливими виступають галузева приналежність підприємства, його масштаб виробництва, стадія життєвого циклу, рівень технічної модернізації, організаційно-правова форма, обсяг наявного капіталу та стан внутрішнього й зовнішнього ринкового середовища [5]. У контексті забезпечення стійкої конкурентоспроможності, структура ресурсного забезпечення має бути адаптивною, здатною оперативно реагувати на зміни інституційних, макроекономічних і технологічних параметрів.

Подальший аналіз доцільно зосередити на внутрішньому наповненні ресурсного забезпечення, яке в умовах виробничої діяльності зазвичай охоплює три основні категорії: матеріальні, трудові та фінансові ресурси. Кожна з цих категорій виконує специфічну функціональну роль, яка визначається обсягом та ефективністю залучення, використання та оновлення ресурсної бази. Водночас взаємозв'язок між цими ресурсами має динамічний

характер, що потребує системного підходу до управління на основі принципів інтеграції, синергії та оптимізації.

У структурі матеріальних ресурсів виробничих підприємств акцент зміщується на фізичні елементи основних фондів, таких як будівлі, споруди, технологічне устаткування, транспортні засоби, й також на засоби інформаційної інфраструктури, які дедалі більше відіграють важливу роль у процесі цифровізації виробництва. Визначальним чинником є також можливість використання вторинних ресурсів, застосування замінників природних сировинних компонентів, утилізація відходів та впровадження ресурсозберігаючих технологій. Зважаючи на обмеженість матеріальних ресурсів, пріоритетом стає їх економне використання, що забезпечує економічну ефективність та підвищує екологічну відповідальність підприємства [2, с. 72].

Окремо слід наголосити на трансформації розуміння трудових ресурсів у контексті сучасних виробничих систем. У традиційному трактуванні трудові ресурси асоціюються з фізичною працею, однак у сучасному підприємстві домінує потреба в персоналі, здатному до адаптивного мислення, міждисциплінарної комунікації та застосування високотехнологічних знань. Питання кваліфікації, мотивації, продуктивності та професійного розвитку персоналу дедалі більше корелює з економічною ефективністю підприємства загалом. З огляду на це, управління трудовим потенціалом потребує впровадження стратегічного кадрового планування та використання моделей компетентнісного підходу.

Фінансові ресурси своєю чергою виступають універсальним регулятором усіх видів забезпечення, оскільки забезпечують реалізацію рішень щодо інвестування в матеріально-технічну базу, розвиток людського капіталу та інноваційної інфраструктури.

Узгоджуючи функціональну роль ресурсів із потребами системного управління ресурсним забезпеченням, доцільно проаналізувати динаміку важливих показників, що характеризують стан трудових та фінансових ресурсів, виробничого потенціалу й витрат на персонал у галузевому розрізі (табл. 1).

Таблиця 1. Ресурсне забезпечення діяльності виробничих підприємств в Україні

Вид виробничої діяльності	2020	2021	2022	2023	2024
Трудові ресурси					
<i>Кількість зайнятих працівників, осіб</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	575954	576093	488555	456909	-
Промисловість	2184999	2167166	1808528	1689458	-
Будівництво	329095	349775	261387	241800	-
<i>Кількість зайнятих працівників, осіб</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	523782	520262	448393	419385	-
Промисловість	2098458	2084516	1737833	1607254	-
Будівництво	299319	318199	235452	209888	-
<i>Кількість відпрацьованих годин найманими працівниками, год.</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	889386675	885238579	750482887	720305447	-
Промисловість	3413899301	3457168186	2588244603	2552498535	-
Будівництво	484903004	514643256	321585273	297971761	-
Фінансові ресурси					
<i>Власний капітал, млн грн</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	612250,9	796549,7	810270,4	876858,5	-
Промисловість	841651,5	1160121,0	990768,3	1098392,3	-
Будівництво	17766,3	33250,6	14100,6	27711,6	-
<i>Фінансові результати до оподаткування, тис. грн</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	82230,6	239982,5	87258,4	65353,0	169684,7
Промисловість	-22289,6	449515,3	-228844,3	10534307	237865,2
Будівництво	-2047,8	8370,6	-17584,5	3983,1	2108,1
Виробничий потенціал					
<i>Обсяг виробленої продукції (товарів, послуг), млн грн</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	679307,7	1030312	734909,2	795136	-
Промисловість	2902253	4037132	3314021	3629685	-
Будівництво	459115,5	538319,5	259301	366514,9	-
<i>Обсяг реалізованої продукції (товарів, послуг), млн грн</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	624070,1	943489,3	682412,1	782619,2	-
Промисловість	3524674	4999408	4008466	4543622	-
Будівництво	444753,9	539503,3	264518,8	360883,6	-
<i>Додана вартість за витратами виробництва, млн грн</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	270321,5	529834,8	279557,2	247538,1	-
Промисловість	948222,3	1504926	1108856	1258324	-
Будівництво	125933,4	171019,2	91382,47	109202,5	-
Витрати на персонал					
<i>Витрати на персонал підприємств, млн грн</i>					
Сільське, лісове та рибне господарство	65919,71	78943,97	74665,1	80427,79	-
Промисловість	367366,7	419571,3	357805,7	396329,8	-
Будівництво	34148,56	40918,34	25454,31	27854,12	-

Джерело: складено на основі [9].

Аналіз даних засвідчує стійке скорочення кількості зайнятих працівників у всіх трьох секторах. Так, у промисловості чисельність зайнятих зменшилася з 2,18 млн осіб у 2020 році до 1,68 млн осіб у 2023 році. Аналогічні тенденції простежуються в сільському господарстві (з 576 тис. до 456 тис. осіб) та будівництві (з 329 тис. до 241 тис. осіб). Зменшення кількості найманих працівників супроводжується зниженням загального фонду відпрацьованого часу, що свідчить про зниження трудової активності, ймовірно спричинене міграційними процесами, мобілізацією, а також частковим згортанням виробничої діяльності.

У контексті фінансового забезпечення виявлено нерівномірні коливання динаміки власного капіталу підприємств. Промисловість демонструє відносну стійкість із поступовим відновленням: власний капітал збільшився з 841,6 млрд грн у 2020 році до 1,1 трлн грн у 2023 році. Водночас у будівництві спостерігаються значні коливання, що відображає нестабільність фінансових джерел та чутливість галузі до макроекономічних шоків. Фінансові результати до оподаткування вказують на циклічність прибутковості: зокрема, промисловість у 2022 році зазнала суттєвого збитку (-228,8 млн грн), але вже у 2023 році спостерігається різке зростання прибутковості (понад 10,5 млрд грн), що свідчить про адаптивний потенціал галузі до умов кризи.

У площині аналізу виробничого потенціалу виявлено, що обсяг виробленої та реалізованої продукції у промисловості залишається найвищим серед трьох секторів, хоча має тенденцію до коливань. Зменшення у 2022 році та часткове зростання у 2023 році підтверджують складну адаптацію підприємств до умов війни, перебоїв логістики та зміни структури внутрішнього попиту. У сільському господарстві зростання обсягу доданої вартості у 2021 році до понад 529 млрд грн, а потім її зменшення, корелює з сезонністю, зовнішніми ризиками (втрата територій, проблеми експорту) та зростанням витрат на виробництво.

Особливої уваги заслуговує співвідношення витрат на персонал до створеної доданої вартості. У промисловості дане співвідношення зберігається на стабільному рівні, що свідчить про наявність певної продуктивності праці навіть в умовах скорочення персоналу. У сільському господарстві темпи зростання витрат на персонал випереджають динаміку доданої вартості у 2022-2023 роках, що свідчить про зниження ефективності використання трудових ресурсів.

З огляду на викладене, можна зробити висновок, що ресурси виробничих підприємств зазнали суттєвих змін під впливом зовнішніх чинників: повномасштабного вторгнення, обмеженого доступу до фінансування, зміни внутрішнього ринку праці та деструкції логістичних ланцюгів. У нових умовах ефективне ресурсне забезпечення вимагає інтегрованого підходу до управління всіма категоріями ресурсів із урахуванням специфіки галузі.

В умовах обмеженого доступу до зовнішніх запозичень та нестабільного ринку праці особливого значення набувають внутрішні джерела ресурсів, оптимізація виробничих витрат, цифровізація облікових і виробничих процесів, а також управління людським капіталом на засадах гнучкості й адаптивності. Зокрема, впровадження системи контролю ресурсних потоків на основі ERP-рішень дозволяє знизити втрати внаслідок нерационального використання трудових і фінансових ресурсів, що є надзвичайно актуальним для промислових підприємств з високою капіталомісткістю виробництва.

Забезпечення раціонального функціонування підприємства в умовах нестабільного зовнішнього середовища вимагає створення в межах загальної системи менеджменту інтегрованої підсистеми управління ресурсним забезпеченням. Така підсистема повинна охоплювати процеси ідентифікації потреб у ресурсах, визначення джерел їх надходження, вибору інструментів залучення, а також алгоритмів контролю й адаптації до змін попиту й пропозиції на ресурсних ринках. Функціонування цієї підсистеми має

спиратися на принципи стратегічного управління, що передбачає використання методів середньо- та довгострокового прогнозування, сценарного аналізу та ресурсного балансування, які спрямовані на забезпечення безперервності виробничих процесів і досягнення цільових показників ефективності [1, с. 223].

Узгодженість ресурсного забезпечення із загальною стратегією підприємства є критично важливою умовою підвищення його адаптивності до змін ринкової кон'юнктури. Формування ресурсної стратегії, яка відображає пріоритети розвитку підприємства, дає змогу своєчасно ідентифікувати потенційні дефіцити ресурсів, мінімізувати транзакційні витрати та оптимізувати структуру залучених активів. Тому застосування комплексного підходу до розроблення таких стратегій передбачає міжфункціональну координацію, що дозволяє запобігати виникненню внутрішньоорганізаційних суперечностей та забезпечує єдність управлінських рішень на всіх рівнях управління [7, с. 53].

Особливого значення у цьому контексті набуває проблема запобігання конфліктам між функціональними підрозділами, які виникають унаслідок конкуренції за обмежені ресурси. Створення ефективної ресурсної політики підприємства сприяє гармонізації інтересів окремих структурних одиниць і забезпечує стратегічну цілісність діяльності. Наприклад, обмежений фінансовий ресурс має бути розподілений із урахуванням прогнозованого ефекту від кожного напрямку використання, що вимагає застосування методів економіко-математичного моделювання, таких як оптимізаційні моделі, моделі лінійного програмування або сценарний аналіз чутливості.

Крім того, в сучасних умовах доцільним є поєднання традиційних форм ресурсного забезпечення з інноваційними механізмами, зокрема, із застосуванням аутсорсингу ресурсних функцій, створенням стратегічних альянсів, логістичних кластерів або системи спільного користування активами. Такі інструменти дозволяють оптимізувати структуру витрат,

підвищити гнучкість управління ресурсами та мінімізувати ризики, пов'язані з внутрішніми обмеженнями підприємства.

Висновки з проведеного дослідження. На підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що ефективне ресурсне забезпечення діяльності виробничого підприємства в сучасних умовах нестабільності зовнішнього середовища потребує інтегрованого підходу до управління всіма категоріями ресурсів, що ґрунтується на поєднанні теоретичних засад і прикладних управлінських рішень, адже саме раціональне використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, їх стратегічне планування та контроль дозволяють своєчасно реагувати на зміни ринку, мінімізувати витрати та забезпечувати стабільність виробничих процесів. Водночас реалізація зазначеного підходу передбачає впровадження сучасних цифрових технологій, автоматизованих систем планування та логістичного моделювання, що у взаємозв'язку із впорядкованою ресурсною стратегією підвищує адаптивність підприємства до конкурентного середовища та формує передумови для його сталого розвитку й економічної безпеки.

Література

1. Феєр О. В., Дрозд М. В. Теоретичні основи ресурсного забезпечення діяльності підприємства. Економіка та суспільство. 2016. № 6. С. 220-224.
2. Когут Л. І. Особливості ресурсного забезпечення діяльності виробничого підприємства в сучасних умовах господарювання. Науковий вісник Мукачівського державного університету. 2014. Випуск 1(1). С. 72-74.
3. Мазур А. О., Кириченко С. О. Методологічні основи ефективного використання ресурсів підприємств. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2018. Випуск 6(17). С. 253-258.
4. Кримчак Л., Кримчак О., П'ятничка В. Формування інструментарію управління ресурсним забезпеченням діяльності промислових підприємств з позиції їх економічної безпеки. Development Service Industry Management. 2025. № 1. С. 212-216.

5. Дергачова В. В., Зимогляд А. С., Коржов Є. О. Управління ресурсним забезпеченням діяльності підприємства. Актуальні проблеми економіки та управління. 2018. № 12. URL: <http://ape.fmm.kpi.ua/article/view/131535>

6. Бердар М. М. Управління ресурсним забезпеченням підприємства у сучасних умовах. Інтелект ХХІ. 2020. № 1. С. 31-36.

7. Вівчар О. І., Гайда Н. В. Концептуальні засади економічного управління ресурсами на підприємствах: безпекознавчий вимір. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. № 19, ч. 1. С. 51-55.

8. Качан Т. В., Мисюра О. М. Ресурсне забезпечення виробництва та оцінка його ефективності. Економічний вісник університету. 2022. Вип. 55. С. 40-47.

9. Діяльність підприємств. Державна служба статистики України, 2025. URL: https://ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/ekon/dpidpr_u.htm

References

1. Feier, O. V. & Drozd, M. V. (2016), "Theoretical foundations of resource provision of enterprise activity", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 6, pp. 220-224.

2. Kohut, L. I. (2014), "Features of resource provision for the activity of a manufacturing enterprise in modern economic conditions", *Naukovyi visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu*, vol. 1(1), pp. 72-74.

3. Mazur, A. O. & Kyrychenko, S. O. (2018), "Methodological foundations for the effective use of enterprise resources", *Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia*, vol. 6(17), pp. 253-258.

4. Krymchak, L., Krymchak, O. & Piatnychka, V. (2025), "Formation of management tools for resource provision of industrial enterprises from the perspective of their economic security", *Development Service Industry Management*, vol. 1, pp. 212-216.

5. Derhachova, V. V., Zymogliad, A. S. & Korzhov, Ye. O. (2018), "Management of resource provision for enterprise activity", *Aktualni problemy*

ekonomiky ta upravlinnia, vol. 12, available at: <http://ape.fmm.kpi.ua/article/view/131535> (Accessed 12.07.2025).

6. Berdar, M. M. (2020), "Management of resource provision of an enterprise in modern conditions", *Intelekt XXI*, vol. 1, pp. 31-36.

7. Vivchar, O. I. & Haida, N. V. (2018), "Conceptual principles of economic management of resources at enterprises: security dimension", *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, vol. 19, no. 1, pp. 51-55.

8. Kachan, T. V. & Mysiura, O. M. (2022), "Resource provision of production and evaluation of its efficiency", *Ekonomichniy visnyk universytetu*, vol. 55, pp. 40-47.

9. State Statistics Service of Ukraine (2025), "Activities of enterprises", available at: https://ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/ekon/dpidpr_u.htm (Accessed 12.07.2025).

Стаття надійшла до редакції 19.07.2025 р.